

Beskyttelse. Det var Papirindustrien, for den havde ikke villet give sine Arbejdere noget mere i Løn. Og det var Sukkerindustrien, om hvilken han ogsaa sagde, at den ikke vilde give sine Arbejdere, hvad han ansaa for en tilstrækkelig Løn, og med denne ene Motivering sagde han, at disse 2 Industrier i hvert Fald ikke fortjente Beskyttelse. Se, det Synspunkt alene kan man jo ikke anlægge. Man kan ikke paa den Maade gennem Toldloven gøre sig direkte til Partner i Lønstridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det er at tage, om jeg saa maa sige, en Smule for haandfast paa Tingene, at se paa det saaledes som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgekreds. Jeg synes, hans Ræsonnement er nærmest, at naar de Herrer Arbejdsgivere ville give, hvad Socialdemokraterne forlange, skulle vi hjælpe til at holde paa Beskyttelsen. Men naar de ikke ville det, skulle vi af med den. Nej, det kunne vi selvfølgelig ikke gaa efter, vi maa gaa efter Industriens hele Stillings, og der havde jeg ventet noget mere objektive Oplysninger fra de ærede Herrer, end jeg hidtil har faaet.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds sagde en Ting — han sagde flere ny Ting i Dag — og en Ting, som interesserede mig. For at faa Fagforeningerne væk fra dette, at de skulde give Oplysninger, sagde han, at Fagforeningerne drive jo ikke Politik, de holde sig til faglige Opgaver. Ja, det skulde de gøre. Jeg synes, det vilde være fortræffeligt, hvis de gjorde det, og jeg vil ogsaa opfatte dette Ord fra det ærede Medlem, som om det fra hans Side bebuder en ny Tid ogsaa paa dette Omraade. Men vi vide jo dog alle sammen, at det har været det karakteristiske ved de danske Fagforeninger i Modsætning til de engelske, at de have været politiske. Det har været fremhævet fra Socialdemokraterne selv saa mange Gange, at de havde en bestemt Farve, stode som et Led i det socialdemokratiske Parti, og vi se dem jo opræde hver eneste Gang, der er Valg. Saa det er ganske ny Teorier fra det ærede Medlems Side, som ere, tror jeg, opfundne for dette Tilfælde og, som det synes, for at undgaa den Ubegagelighed, de ere komne ind i. Derfor hedder det nu, at Fagforeningerne drive ikke Politik, de holde sig til de faglige Opgaver, og derfor kunne de ikke tale med om Toldloven. Nej, de pleje skam ikke at holde sig alene til faglige Opgaver, de deltage i alle de politiske Opgaver, Socialdemokratiet har med at gøre, og deltage qua Fagforeninger.

Jeg har nu gjort nogle Bemærkninger til to af de socialdemokratiske Repræsentanter, der have udtalt sig om Toldloven. Til Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgekreds (Sigvald Olsen), har jeg ikke meget at sige, fordi hvad jeg havde at bemærke til hans Udtalelser, bemærkede jeg allerede efter, at han første Gang havde haft Ordet. Han sagde, at jeg havde vist nok haft Ret i min Bemærkning om, at han nu var noget mere frihandelsvenlig end i 1897. Det var noget, han paa ingen mulig Maade vilde fralægge sig, og det glædede mig — det understreger jeg —, for den Gang var det ikke saa forfærdelig meget frihandelsvenlig; han var. Det glæder mig, at han er kommen noget videre nu, og jeg haaber derfor paa et godt Samarbejde.

Jeg takker ham ogsaa, fordi han ved sine Udtalelser i Eftermiddagsmødet ganske utvetydigt erklærede, at Socialdemokraterne meget gerne ønskede et Resultat af disse Forhandlinger. Naar det virkelig er deres alvorlige Mening, kan jeg ikke tro andet; end at de ogsaa virkelig ville medvirke i Alvor dertil. Det ærede Medlem sagde, at vi kunde ikke fortænke dem i, at de ville søge at forbedre Forslaget. Nej, det fortænker jeg dem ikke i. Jeg fortænker dem ikke i, at de stille deres Ønsker frem, naar de blot bestandig holde sig for Øje, hvad der er Mulighed for at gennemføre. Ville de gøre det; ere de paa den rigtige Side, og saa medvirke de ogsaa til at naa et Resultat. Men hvis de derimod ved deres Ændringer kun søge at spænde Ben for de Fremskridt, der er Mulighed for at opnaa, medvirke de jo ikke til et Resultat. Men jeg er, som sagt, ganske overbevist om, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgekreds er enigt med mig i, at hvad der end kan indvendes mod denne Lov, ligger der væsentlige Fremskridt deri. Det ærede Medlem kunde jo, og har maaske ogsaa gjort det, læse, hvad hans Partis Centralorgan i Tyskland har skrevet om dette Toldlovsforslag i Sammenligning med, hvad man bød Arbejderne nede i Tyskland, og han vilde da ikke kunne lade være med at faa et Indtryk af, at hans Partifæller dernede anse denne Toldlov for noget særdeles godt. Jeg har det Blad liggende her, men jeg skal ikke besvare ærede Medlemmer med at citere det. Jeg skal kun henvise danske Socialdemokrater til at læse ganske nøje, hvad der er skrevet.

Jeg har endnu nogle Bemærkninger